

متن پرسش

سلام علیکم: بنده چند روزی است که به لطف خدا و توصیه حضرت عالی شروع به مطالعه کتاب ارزشمند «ده نکته در معرفت النفس» کرده‌ام. اما سوالاتی برایم پیش آمده است که از محضرتان می‌پرسم و قبل از آن برداشتی را که داشته‌ام می‌نویسم تا اگر اشتباه است تصحیح بفرمایید. البته در صورتی که وقت گیر است خود را به زحمت نیندازید. برداشت از اولین بند مقدمه: برای این که یاد بگیریم از معلوم مرده (که مفاهیم ذهنی اند) به معلوم زنده (که ارتباط با واقعیت و وجود و هستی است) برسیم یکی از روش‌ها معرفت النفس است. به این صورت که به ما یاد می‌دهد که چگونه به خودمان و خود واقعی مان نظر کنیم (یعنی آن را حس کنیم) و ما را از منحصر بودن در مفهوم ذهنی انسان و مفهوم خود عبور دهد و خود ما را به ما نشان دهد. (البته نشان دادنی که از جنس دیدن غیر محسوسات است و آن مثلا چیزی مثل حس کردن است یا ... که نمی‌دانم دقیق چیست.) و اگر کسی این روش را یاد بگیرد می‌تواند در مورد بقیه مفاهیم و رای حس نیز همین کار را انجام دهد و با موجودات غیر مادی ارتباط برقرار کند و به آن‌ها نظر کند و از این راه خدا را ملاقات کند. و راه این که به چنین معرفتی از نفس برسیم این است که از حجاب بدن و زمان و مکان به در آییم. اما سوالات: ۱. این نظر کردن به خود یعنی چه؟ این همان حس کردن خود است یا برداشتی است که از خود داریم یا چیز دیگری است؟ ۲. حس از خود را که همه بدون خواندن معرفت النفس هم از خود دارند چه چیز بالاتری قرار است پیدا کنیم؟ و اگر این حس از خود و نظر کردن به خود به درد ما می‌خورد که همه ما حداقل اجمالا آن را داریم پس باید بتوانیم با بقیه امور غیر مادی هم این گونه ارتباط برقرار کنیم؟ ۳. آیا اگر کسی توانست به خود نظر کند می‌تواند به بقیه موجودات غیر مادی هم نظر کند، یا این که نیاز به سلوک معنوی دارد؟ (آیا این سلوک فکری کفایت میکند یا یا به سلوک معنوی نیز نیاز دارد؟) ۴. چه ارتباطی وجود دارد بین نظر به خود و این که باید خود را عاری از بدن و ... ببینیم، اگر دیدن خود مطرح است به هر حال آن هم نوعی دیدن خود محسوب می‌شود؟ ۵. چه ارتباطی وجود دارد بین خود حقیقی را دیدن و عبور از ماهیت و رسیدن به وجود، مگر خود حقیقی ما ماهیت ندارد؟ (زیرا قاعدتا یا باید آن خود بدون ماهیت باشد، یا شاید هم خود این دیدن و مراحل آن ما را از ماهیات عبور می‌دهد و اگر این است چگونه؟) ۶. چرا ارتباط برقرار کردن با خود راحت تر از ارتباط برقرار کردن با دیگر موجودات غیر مادی است؟ ۷. چگونه می‌توان خود را مطالعه کرد؟ آیا این باز همان فکر کردن نیست؟ با تشکر فراوان از بذل توجهتان و ممنون از محبتتان

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- همان حس کردن است ولی حسی معنوی ۲- آگاهی بر این موضوع به خودی خود موجب تفکر می‌گردد ۳- به خودی خود انسان از طریق دریچه‌ی خود، با سایر موجودات ارتباط وجودی پیدا می‌کند و معرفت نفس دریچه‌ی چنین رجوعی به موجودات است ۴- ولی دیدن بُعد مجرد خود ۵- معرفت نفس نگاه وجودی به خود را سبب می‌شود، نه نگاه ماهیتی را ۶- زیرا بدون حجاب با خودمان می‌توانیم مرتبط شویم ۷- خیر، چون بحث احساس خود است و نه فکرکردن به خود ۸- در قسمت آرشیو سؤالات سایت، در عنوان «معرفت نفس» سؤالاتی شده است که می‌تواند برای جنابعالی مفید باشد. در ضمن سعی کنید ده جلسه شرح صوتی کتاب را تا آخر دنبال کنید تا ان شاء الله نسبت به موضوع در یک جمع‌بندی قرار گیرید. موفق باشید